

JEZUS CHRISTUS

Is gisteren en heden dezelfde
en in der eeuwigheid.

Maandblad

1e jaargang - nr. 8 - augustus 1985

ABONNEMENTEN:

- f 20,00 per jaar
- losse nummers f 2,00

JEZUS CHRISTUS

is gisteren en heden dezelfde en in der eeuwigheid.

"Gelijkerwijs ook Christus ons heeft liefgehad en Zichzelf voor ons heeft overgeven tot een offerande en een slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk" (Efeze 5:2). "Jezus Christus, Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden" (Gal. 1 :4). "Jezus Christus, Die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid en Zichzelven een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken" (Titus 2:13,14).

Als men in de wereld iets tot stand wil brengen en een of ander plan wil uitvoeren, heeft dat gewoonlijk heel wat voorbereiding nodig. Het duurt soms tientallen jaren, voordat men gereed is zulk een plan werkelijkheid te maken. God heeft ook een plan. Het lag in Gods voornemen, de ontzettende gevolgen van de rebellie van satan en de daaruit voortvloeiende val van Adam te herstellen en deze aarde weer in volkomen harmonie te brengen met het ganse heelal. Het doel van God is om de oorzaak van dit alles, n.l. satan, aan banden te leggen en daarom zal Hij als de God des vredes komen om de satan onder Zijn voeten te verpletteren (Rom. 16:20) en zullen Zijn vijanden gezet worden tot een voetbank Zijner voeten. Dan zal het in alle eeuwigheid vrede zijn. In dit Goddelijk plan is in de eerste plaats ingesloten het uitroepen van een volk

voor Zijn naam, n.l. de gemeente; in de tweede plaats het herstel van Israël om hierdoor te komen tot de verlossing der volkeren "opdat de overblijvende mensen de Here zoeken en al de heidenen over welke Mijn Naam aangeroepen is" (Hand. 15:17). Om dit Goddelijk voornemen te verwezenlijken is de Here Jezus als een onbestraffelijk en onbevlekt Lam reeds voorgekend vóór de grondlegging der wereld, om onzentwil geopenbaard in deze laatste tijden. (1 Petr. 1:20). Het is nu reeds negentien eeuwen geleden, dat de Here Jezus Christus hier op aarde kwam om het plan Gods uit te voeren en als Zoon des mensen het Hoofd werd van een gans nieuwe schepping. In deze nieuwe schepping wordt de gemeente van Christus het eerst gevormd. De kinderen Gods in deze bedeling der genade zijn de eerstelingen Zijner schepselen .. (Jacobus 1:18). Met deze gemeente, welke het lichaam van Christus is en waarvan Hij het Hoofd is, heeft God een bijzonder doel. Dit doel is o.a. dat wij zouden zijn tot prijs Zijner heerlijkheid. Om, wat de gemeente betreft tot dat doel te komen, heeft de Here Jezus hier op aarde geleefd, is Hij aan het kruis gestorven en zit Hij nu aan de rechterhand Gods. Hij leefde hier op aarde als de overste Leidsman en Voleinder des geloofs, als de Rechtvaardige om zondaars, gelovende in Hem, de rechtvaardigheid Gods te kunnen geven.

Kunnen wij als christenen zeggen: "Hij stierf voor mij"! Wij kunnen eveneens zeggen: "Hij leefde voor mij om mij Zijn rechtvaardigheid te kunnen geven". Want Dien die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem. (2 Cor. 5:21). Wij zijn nu hemelse mensen geworden en behoren de hemel toe. Had God in Jezus Christus niet meer gedaan dan onze zonden te dragen, dan zouden wij nooit verder gekomen zijn dan deze aarde, doch nu is het dat wij bekleed zijn met

Gods gerechtigheid en daarom kunnen wij in eeuwige werkelijke gemeenschap met een heilig en rechtvaardig God leven. Hierom is het, dat de Here Jezus gedurende Zijn leven "door de eeuwige Geest Zichzelf Gode onstraffelijk opgeofferd heeft" om, zoals bovengeplaatste tekst zegt: Gode te zijn tot een welriekende reuk; het dank en spijsoffer. In Gal. 1:4 vinden we, dat de Here Jezus Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden. Dit is Zijn lijden en sterven ten behoeve van ons. Hierom kan elke gelovige zeggen met Petrus: "Christus, Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout" (1 Petr. 2:24), of zoals Paulus zegt tot de Efeziërs: "Jezus Christus, de Geliefde, in Welke wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar de rijkdom Zijner genade" (Ef. 1:7). In Gal. 1:4 vinden we, dat het doel van Zijn overgave was om ons te trekken uit deze tegenwoordige boze wereld, naar de wil van onze God en Vader. Dat betekent afscheiding, afzondering, separatie van deze tegenwoordige boze wereld. Petrus zegt: "opdat wij der zonden afgestorven zijnde, voor de gerechtigheid leven zouden" (1 Petr. 2: 24) . Paulus in Rom. 6 sprekende over dit werk van Christus, zegt: "alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden" en "opdat wij niet meer de zonde dienen". Uitgetrokken uit deze tegenwoordige wereld, uit deze door satan geregeerde wereld, een wereld die in de boze ligt, staan wij voor de onmogelijke taak om "in nieuwigheid des levens" der gerechtigheid te leven. Nu niet meer de zonde te dienen doch der zonde afgestorven te leven. De Geest van God wil, dat wij matig, rechtvaardig en godzalig zullen leven en de goddeloosheid verzaken (Titus 2:12). God wil, dat wij "alle gedachten gevangen leiden tot de gehoorzaamheid van Christus" (2 Cor. 10:5). De Heiland zegt: "Hebt elkander lief, zoals Ik u heb liefgehad". Wie is tot deze dingen bekwaam?

Kunt gij dat? Kan ik dat? Neen! o laat ons toch begrijpen, dat dit leven ons te hoog is. Dit is geen menselijk leven, doch Goddelijk leven. Dit leven leefde de Here Jezus, toen Hij op aarde was. Dit is de vrucht van Zijn leven geweest. Wij kunnen dit Goddelijk alfabet niet spellen. De eerste letter is even moeilijk te spellen als de laatste. En toch. God is met minder dan dát niet tevreden. Dit is het leven van Christus en hiervan kan God niet afwijken. God meent, wat Hij zegt. Het leven van de meeste christenen bestaat in trachten en streven en, zoals vanzelf spreekt, teleurstelling. Hoe komt dat? Dat komt, omdat de mens, nu hij weet verlost te zijn, meent een tegenprestatie te moeten leveren. Het is echt menselijk: "voor wat, hoort wat". Bij God is dat echter niet zo. Het eeuwige leven is een gave van God: "De genadegift Gods is het eeuwige leven door Jezus Christus onzen Here". Als wij mensen elkander iets geven verwachten wij iets terug. Het eerste wat wij doen, als iemand ons iets geeft op onze verjaardag, is de prijs te schatten, want als hij die gaf, jarig is, willen we hem niet minder geven. God is zo niet. God drijft geen ruilhandel. Hij verwacht geen tegenprestatie.

Eigenaardig toch, dat mensen denken, dat nu Gods oneindige liefde geopenbaard is hierin, dat zij de verlossing hebben, nu hunne liefde openbaar moet worden om God voor zulk een verlossing te danken, terwijl die verlossing toch maar een heel klein deel is van de zaligheid. De zaligheid begint met behouden te worden en eindigt nooit en is in haar geheel een werk van God voor en in mensen en nooit een werk van mensen voor God. Die zaligheid heeft drie fasen: behouden worden, behouden leven en behouden zijn door alle eeuwigheid heen. We kunnen ook zeggen: verlost van de straf der zonde, verlost worden in dit leven

van de macht der zonde en in de eeuwigheid verlost zijn van de aanwezigheid der zonde. Het eerste, het ontvangen van het leven, zowel als het tweede, het leven openbaren is enkel een werk van God zoals ook het derde, om in te gaan in de eeuwige heerlijkheid. Eén zaligheid en drie fasen.

Als we dit verstaan, dan is het duidelijk dat Hij, Die als eerste fase ons het eeuwig leven geschonken heeft, ook in de tweede fase dat leven in ons moet openbaren en evenzeer ons aanstonds in de derde fase van de aarde naar de hemel zal verplaatsen. Misschien is het nog niet duidelijk genoeg voor een enkele. Ik zal trachten het op een andere wijze te zeggen. Wij hebben het eeuwig leven ontvangen door te geloven in Jezus Christus als onze Verlosser en Zalmaker. In 1 Joh. 5: 20 lezen wij: "Jezus Christus; deze is de waarachtige God en het eeuwig leven". In dezelfde brief staat: "Wie de Zoon heeft, die heeft het leven" (1 Joh. 5: 12). Paulus zegt in Gal. 2:20: "'Christus leeft in mij". Het is dus in Gods Woord volkomen vastgelegd, dat het eeuwige leven, dat wij bij de wedergeboorte ontvangen, is, het leven van Christus. Dit doet de Geest van God. Hij geeft ons dat leven. Dit is de eerste fase van de zaligheid. De tweede fase is de openbaring van dat eeuwige leven of m.a.w. Christus leven. Paulus zegt in Gal. 2: 20: "Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij". In de brief aan de Filippenzen zegt hij: "'Want het leven is mij Christus". Niet een wet, of een le-vensregel, maar een persoon n.l. Christus. Dit Christus-leven is de tweede fase van de zalig-heid en is evenzeer een werk van de Heilige Geest in ons als het ontvangen van het eeuwige leven, de wedergeboorte is. De openbaring van Christus in ons komt niet door trachten en streven om het slechte in ons onder te houden en het beste in ons naar voren te

brengen. Want dat beste is voor God niet aanvaardbaar. God heeft Jezus Christus gesteld als de standaard, de norm van het leven en daarvoor ons het eeuwige leven geschonken. Dit leven is de "nieuwe mens" geschapen in ware rechtvaardigheid en heiligheid (Efeze 4:24). Het is goddelijk leven en goddelijk leven kan alleen door God geleefd worden. Het is het leven van Christus in ons. Wij kunnen de "nieuwe mens" niet actief maken. Wat wij kunnen is "de oude mens" te leven en hoogstens deze een beetje in het gareel te houden; en velen menen ook nog, dat dit een vrome bezigheid is. God heeft in Jezus Christus de oude mens aan het kruis geoordeeld en Hij is, om het zo te zeggen, met ons klaar gekomen. Hij ziet ons, wat "de oude mens" betreft, als met Christus gekruisigd, gestorven en begraven (Rom. 6). Als wij deze dingen lezen in het Woord van God, denken vele christenen: "Nu, dan kom ik er nog lang niet". Laat ons echter goed verstaan, dat in Rom. 6 deze dingen gezegd worden om ons bekend te maken met onze positie tegenover God, m.a.w. dit is een Goddelijke openbaring en geen menselijke ervaring. Hier past alleen geloof, voor waar houden, wat God zegt in Zijn Woord: "Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor, dat gij wel de zonde (oude mens) dood zijt, maar Gode levende zijt (nieuwe mens) in Christus Jezus onze Here" (Rom. 6:11).

Als wij voor waar houden, wat God zegt, laten wij de oude mens daar, waar God hem gebracht heeft en er is dan geen pogen, streven of trachten hem te verbeteren. "Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht, noch voorhuid, maar een nieuw schepsel" (Gal. 6:15). Laat ons voor waar houden, wat de apostel Paulus zegt in 2 Cor. 5:17: "Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbij gegaan, ziet het is alles nieuw geworden".

Voor God is dit werkelijkheid. Hij ziet ons in Christus Jezus gestorven en begraven wat de menselijke natuur betreft. Hij vraagt van ons dat ook te geloven en in zoverre wij dat geloven zullen wij in "nieuwigheid des levens wandelen" en niet meer de zonde dienen. Wij zijn, nu wij het verderf dat in de wereld is ontvloeden zijn, der "goddelijke natuur" deelachtig geworden (2 Petr. 1:4). Doch laat ons toch goed verstaan, dat wij deze goddelijke natuur niet aktief kunnen maken; dat kan alleen de Heilige Geest in ons doen. Deze goddelijke natuur openbaar te maken of m.a.w. de nieuwe mens te leven, de nieuwe schepping te openbaren, is het werk van onze Here en God, Christus Jezus, Die daarvoor aan de rechterhand Gods zit en nu Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken (Titus 2:14). Door te geloven in Jezus Christus en Die gekruisigd, zijn wij verlost van de straf der zonde. Door te geloven in Christus, Die zit aan de rechterhand Gods, worden wij verlost van de zonde zelf en komen wij tot een "matig, rechtvaardig en godzalig leven". Dit is Zijn werk. Hij wil door de Heilige Geest ons los maken van het zondeleven en in ons de nieuwe mens leven. Hiermede is Hij bezig, zo lang wij in het lichaam zijn, doch laat ons niet vergeten, dat Hij door Zijn Geest dit alleen in ons kan doen, als wij onszelf aan Hem toevertrouwen.

"Jezus Christus, Die ons geworden is... heiligmaking"

1 Cor. 1: 30

Heiligmaking is het werk van God in ons en nooit of te nimmer het werk van ons voor God. Het scheppingswerk wordt in de Bijbel toegeschreven aan God de Zoon (Kol. 1:16) en daarom kon Hij ook de Verlosser zijn. Hij is echter niet alleen de Verlosser, doch ook de Heiligmaker. Hij is ook de opstanding. "Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid en heiligmaking en verlossing" 1 Cor. 1:30. Hij is onze Zaligmaker. Dat wil dus zeggen: Hij is het, Die ons het eeuwige leven geeft. Hij is het, Die in ons het eeuwige leven openbaart en Hij is het, Die ons aanstonds verlost uit dit lichaam om in een lichaam, gelijkvormig aan Zijn heerlijk lichaam in alle eeuwigheid dit eeuwige leven te openbaren.

In Hebr. 9:13 spreekt de apostel over heiligmaking, maar over een heiligmaking van het vlees. "Want indien het bloed der stieren en bokken en de as der jonge koe besprengende de onreinen, hen heiligt tot de reinheid des vlezes". Deze heiligmaking heeft afgedaan en is nu waardeloos. Hiervoor is de heiligmaking des Geestes in de plaats gekomen. "Maar wij zijn schuldig altijd God te danken over u broeders, die door de Here bemind zijt, dat u God van den beginne verkoren heeft tot zaligheid, in heiligmaking des Geestes en geloof der waarheid" (2 Thess. 2:13, zie ook 1 Petr. 1: 2) .

In de tweede brief aan de Corinthiërs, het derde hoofdstuk zet de apostel uiteen het onderscheid tussen de bediening der wet en de bediening des Geestes. In dit hoofdstuk heeft Paulus het niet over heiligmaking van het vlees, doch wel over heiligmaking door de Geest. De apostel heeft het hier over de morele wet en niet over de ceremoniële wet.

Door de morele wet was geen heiligmaking mogelijk, ook niet van 't vlees. Dat kon alleen de ceremoniële wet doen, de wet der offeranden. In 2 Cor. 3 noemt de apostel de morele wet een bediening des doods (vs. 7) en een bediening der verdoemenis (vs. 9) in tegenstelling met de bediening des Geestes, welke leven en rechtvaardigheid openbaart. De bediening der wet, "is geweest" en "was", terwijl de bediening des Geestes "is" en "blijft" (vs. 11).

De wet houdt de mens bezig met zonden, doch de Geest bepaalt hem bij de Zoon. Iemand die zich met zonden bezig houdt, kan zich niet bezig houden met de Here Jezus en omgekeerd vormen voor de christen, wiens aandacht gevestigd is op Zijn Heiland, Die nu leeft aan de rechterhand Gods, de zonden geen probleem. Naarmate Christus voor onze aandacht gebracht wordt, komt er een innerlijke morele verandering in ons. Dit is niet iets, dat wij zelf bewerkstelligen, doch iets wat Christus in ons doet. Iets dat vanzelf gaat, als wij maar aan de voorwaarde voldoen.

Zonde is ongoddelijk en daarom ook onchristelijk. Hoe God over zonde denkt, blijkt uit het lijden en sterven van onze Heer en Heiland. Hoe meer wij Christus openbaren, hoe meer wij de zonde haten. En toch houdt de Geest van God ons niet met zonde bezig. Een christen behoeft zich in 't geheel niet onder de wet van Mozes te stellen om onder de wet te leven of wettisch te zijn. De honderd en één wetten die vele christenen zichzelf en anderen stellen, zijn nog zwaarder dan de tien geboden van Mozes. Ik weet wel, dat het vroom schijnt, wanneer christenen bezig zijn met zonden en het. bestrijden er van; wanneer zij anderen op hun zonden wijzen en zelf met een ernstig gezicht en rimpels in 't voorhoofd lopen omdat men het zo nauw neemt. Paulus noemt dit: "een schoon gelaat tonen naar het vlees" (Gal. 6:12). Het Woord van God leert ons dat wij, die in de Here Jezus geloven, met Hem gestorven en begraven zijn.

Daarom houdt de Geest van God ons niet bezig met zonden; want hoewel wij als christenen niet altijd voor waar houden, dat wij met Hem gestorven zijn, is het bij God wel waar. God legt geen levensregel op dode mensen.

Wij leven nu onder de bediening des Geestes, d.i. onder de bediening van God, onze Zaligmaker Jezus Christus. "De Here nu is de Geest" (2 Cor. 3:17). Hij is de laatste Adam en is geworden "tot een levendmakende Geest" (1 Cor. 15:45). De Heiland zegt zelf in Joh. 5:21: "Want gelijk de Vader de doden opwekt en levend maakt, alsoo maakt de Zoon levend wie Hij wil". De Here Jezus is de fontein des levens (Ps. 36:10). Hij is het Leven, de Bron, de Oorzaak, de Onderhouder. "In Hem was het leven" (Joh. 1:4). Dit is de openbaring van het Leven. In Joh. 3:16 wordt door Hem het leven verkregen. In Joh. 4:14 is het leven als een bezit. In Joh. 6:35, het leven onderhouden; in Joh. 7:38 het leven zichtbaar gemaakt; in Joh. 10:10 het leven in overvloed en in Joh. 11:24,25 het leven in de opstanding. De Here Jezus is voor ons alles. Hij is ons leven. "Wie de Zoon heeft, die heeft het leven; wie de Zoon Gods niet heeft, heeft het leven niet" (1 Joh. 5:12). Hij is het eeuwige Leven (1 Joh. 5:20). Hij is in ons. Dit is de nieuwe mens, "geschapen in ware gerechtigheid en heiligheid" (Ef. 4:24). In ons is de nieuwe mens met een nieuwe natuur "de goddelijke natuur" (2 Petr. 1:4). Naarmate nu deze nieuwe mens met deze nieuwe natuur openbaar wordt, naar die mate wordt Christus in ons openbaar. Als Paulus zich stelt tegenover de predikers der wet, die zich bezig houden met zonden, zegt hij: "Ik ben met Christus gekruist en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof van de Zoon Gods" (Gal. 2:20).

God wil in ons Zijn Zoon openbaren door het nieuwe leven, de nieuwe mens, dat is Christus Die in ons is. Daarom is het, dat het Woord van God ons bezig houdt met dat wat wij in Christus zijn en hebben.

De duivel houdt de christen bezig met de oude mens; God zegt: "Wij zijn gestorven, opdat wij in nieuwigheid des levens zouden wandelen". De Bijbel bepaalt ons bij wat Christus is en wat wij zijn in Hem. De duivel tracht ons daarvan af te leiden door ons vromelijk met ons zelf en onze zonden bezig te houden. Door het zien op ons zelf worden we veroordeeld en ongelukkig: door het zien op de Here Jezus worden we veranderd naar Zijn Beeld. "De Here nu is de Geest; en waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid. En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid, als door des Heren Geest" (2 Cor. 17:18).

De apostel heeft het hier niet over dat, wat eenmaal zal zijn en waarover de apostel Johannes spreekt in 1 Joh. 3: 2, doch over wat "nu" in ons leven zal gebeuren, als wij de heerlijkheid des Heren in het Woord van God aanschouwen. In Gods Woord zien wij als in een spiegel de Here Jezus. Dit zien is een gelovig zien, dit zien is Hem te aanschouwen en in Hem te geloven. Dat is Hem eten, ons voeden met wat Christus is voor ons. De Heiland heeft Zelf gezegd: "Want Mijn vlees is waarlijk Spijs en Mijn bloed is waarlijk Drank. Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, die blijft in Mij en ik in Hem" (Joh. 6:55,56). Hem eten is gemeenschap met Hem hebben. Gemeenschap met Hem hebben wil zeggen dat Hij ons kan leiden en onderwijzen in een leven van de heiligmaking. "Gelijkerwijs Mij de levende Vader gezonden heeft en Ik leef door de Vader, also wie Mij eet, die zal leven door Mij" (vs.57). Hij is de kracht, die de nieuwe mens in mij moet openbaar maken. Hoe? Door ons bezig te houden met zonden? Neen, door Hem te aanschouwen, Hem te eten, in Hem te geloven. "Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem" (1 Joh. 4:9).

Ons hart behoort dus te zeggen: "Here Jezus leef mijn leven, want ik kan het niet". Niet Hij en ik samen, niet ik met Zijn hulp, neen, Hij alleen kan en wil het doen, zodra ik ophoud met trachten en streven; want het is genadeleven. Het is goddelijk leven, door God geopenbaard "in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest" (Rom. 8:4). We zouden ook kunnen zeggen: "die niet naar de oude mens wandelen, maar naar de nieuwe mens". Hoe wandelen wij "naar de nieuwe mens"? Paulus spreekt in de brief aan de Efeziërs over een aandoen van de nieuwe mens en een afleggen van de oude mens (Ef. 4:22-24). Wat wil dat zeggen? Hoe kunnen wij daartoe komen? Wel, alleen door 't geloof. Hoe door het geloof? Wel, door te geloven, dat het waar is wat God zegt van ons. Als ik geloof dat ik, d.i. mijn oude mens, met Christus gestorven en begraven ben, dan leg ik de oude mens af. Als ik geloof, dat ik met Christus opgewekt ben en dat nu Christus in mij leeft, doe ik aan de nieu-we mens, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid. Gestorven mensen zondigen niet meer en houden zich ook niet bezig met zonden. Levende christenen houden zich bezig met Hem. Daarom zegt de Schrift: "Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde (oude mens) dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus onze Here" (Rom. 6:11). Dan aanvaard ik met dank aan God wat ik in Christus nu geworden ben: een nieuwe schepping. "Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbij gegaan, zie het is alles nieuw geworden" (2 Cor. 5:17).

Dit is geen ervaring, doch een Goddelijke openbaring. Ik bedoel hiermee, dit is niet iets dat wij kunnen voelen, zien of tasten; we kunnen het alleen maar geloven. Nu zegt misschien iemand: "nu ja, dat weet ik ook wel, alle christenen zijn nieuwe scheppingen". Maar weten is niet geloven. Weten doen we met ons verstand, geloven met ons hart, met geheel ons innerlijk wezen. Door de waarheid te weten verandert er niets in ons; doch als we de waarheid geloven, dan verandert er iets, dan worden we gehoorzaam. Als ik geloof, dat ik gestorven ben met Christus, dan

aanvaard ik als waarheid een goddelijke openbaring, die ik anders nooit zou kunnen weten. Dan aanvaard ik dat wat Christus voor mij geworden is. Als ik geloof dat ik met Christus opgewekt ben, is het de Geest van God, Die in mij dat opstandingsleven actief maakt. Dan zie ik mijzelf zoals God mij ziet. God ziet mij, alsof ik nog nooit gezondigd heb. Hij heeft al mijn zonden vergeven door het bloed van Zijn Zoon Jezus Christus. Een heilig God verklaart mij rechtvaardig in Jezus Christus mijn Heiland. Ik kan nu met vrijmoedigheid ingaan in Zijn gemeenschap op grond van Zijn bloed en niet op grond van mijn wandel. Hoe belangrijk de wandel van een gelovige ook is, deze kan nooit de grond van gemeenschap met God vormen. "Dewijl wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het Heiligdom door het bloed van Jezus, op een verse en levende weg, welke Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is door Zijn vlees en dewijl wij hebben een grote Priester over het huis Gods, zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, onze harten gereinigd zijnde van het kwade geweten en het lichaam gewassen zijnde met rein water" (Hebr. 10:19-22).

Het is niet, dat wij onze harten gereinigd hebben van het kwade geweten, neen, dat is geschied toen wij door 't geloof in Jezus Christus, vergeving van zonden ontvingen op grond van Zijn offerande. Toen was het, dat ook ons lichaam gewassen is met rein water, d.i.: het Woord van God verklaarde ons rein. Wedergeboren door de Geest van God, tot een nieuw leven, als nieuwe scheppingen, zijn we voor God heilig en rein en kunnen daarom op grond van het bloed van Jezus ingaan in de gemeenschap met een heilig en rechtvaardig God. Evenals onze kinderen in onze gemeenschap moeten leven, zullen wij in staat zijn hen op te voeden en te doen leven in overeenstemming met onze wil, zo is het ook dat wij als Gods kinderen in Zijn gemeenschap moeten wandelen, opdat Hij ons kan opvoeden en ons brengen tot een leven van heiligmaking.

Heiligmaking, zonder welke niemand de Here zien zal. In gemeenschap met Hem, of in 't heiligdom zijn,

betekent dat Hij onze heiligmaking ter hand genomen heeft en zien wij Hem. Vele christenen zien Hem niet, omdat ze bezig zijn met hun zonden. Wij kunnen in het Heiligdom, in de gemeenschap met God gaan, ondanks het feit, dat wij zondigen, omdat God ons in Christus Jezus heilig en onberispelijk ziet. Alleen dan kan onze geestelijke opvoeding plaats vinden, dan leren we verstaan wat zonde is. In het Heiligdom worden we ontdekt aan ons zelf. In het Heiligdom worden we ons zelf kwijt en kan de Geest van God de nieuwe mens actief maken.

Toen wij nog niet behouden waren, moesten wij komen zoals wij toen waren. Velen zouden zich eerst willen veranderen en verbeteren, doch dat kan niet. Nu wij wedergeboren zijn, moeten wij leren hoe te leven voor God; wij moeten nu komen tot een leven van heiligmaking. Om hiertoe te komen moeten wij bewust in gemeenschap met God leven, m.a.w. ingaan in het Heiligdom, doch zoals we zijn. Dank zij onze Heer en Heiland is dat nu mogelijk geworden. Hij heeft voor ons de weg geopend om met vrijmoedigheid in te gaan in die gemeenschap. In die gemeenschap kan de Here Jezus Zijn werk in ons voortzetten, en voleindigen dat, wat Hij begonnen is. (Fil. 1:6).
